

Motion till riksdagen 2022/23:920

av **Jonas Andersson m.fl. (SD)**

Åtgärder mot extremism i civilsamhället

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör ta fram regelverk som förhindrar att våldsbejakande och icke-demokratiska organisationer kan få offentligfinansierat stöd och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör utreda konsekvenserna av utbetalade statsbidrag till organisationer som inte längre uppfyller demokrativillkor, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör ta fram förslag för att motverka att organisationer kan erhålla stöd genom kommuner och regioner om de har nekats statsbidrag med hänvisning till extremism och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör verka för att införa skärpta och enhetliga demokrativillkor i förordningar och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör utreda konsekvenserna av utbetalat offentligfinansierat stöd till organisationer inom Muslimska brödraskapets nätverk och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör ta fram förslag för att motverka inkonsekvent utbetalning av statsbidrag och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör ta fram förslag för att offentligfinansierat stöd inte ska utgå till organisationer som underlättar illegala invandrares vistelse i Sverige, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

Motivering

Demokratiska värderingar

En viktig faktor för att allmänhetens stöd för offentligfinansierat stöd till det civila samhället ska kunna upprätthållas är att detta stöd fördelas på ett ansvarsfullt sätt. Mottagare av sådant stöd ska uppfylla vissa minimikrav på kvalitet och samhällsnyttigt innehåll. Allt annat är att visa bristande respekt för demokratin och skattebetalarnas pengar.

Det är ett återkommande problem i Sverige att organisationer erhåller offentligfinansierat stöd trots att dessa haft exempelvis våldsbejakande eller islamistiska tendenser. Detta har skett trots att det har förekommit att organisationer av nämnda slag uppmanar till lagbrott, inte ställer sig bakom demokratiska grundprinciper såsom yttrandefrihet och inte ställer sig bakom mäns och kvinnors lika värde etcetera. Alldeles för lite görs för att komma till rätta med denna problematik. Det behöver ageras resolut på området. Sverigedemokraterna menar därför att regeringen bör verka för att återkomma till riksdagen med förslag kring hur regelverk och tillsyn ska kunna skärpas ytterligare så att våldsbejakande och icke-demokratiska organisationer inte ska kunna erhålla offentligfinansierat stöd.

Demokrativillkor

Att skärpa tillsyn och regelverk så att dessa försvårar för våldsbejakande och icke-demokratiska organisationer att dra nytta av den svenska civilsamhällespolitiken är avgörande. Sverigedemokraterna vill att rättsväsendet och övriga berörda myndigheter får ökade resurser och bättre metoder för att kunna samverka och implementera det arbetet. Vi vill särskilt understryka behovet av att grundligt se över vilka organisationer som får offentligfinansierat stöd. Våldsbejakande och icke-demokratiska organisationer ska inte kunna komma undan med att erhålla offentligfinansierat stöd genom att signalera en viss värdegrund utåt samtidigt som den egentliga agendan är skild från denna uttalade värdegrund.

Sommaren 2022 presenterade den dåvarande socialdemokratiska regeringen en proposition med förslag om demokrativillkor vid statsbidrag till civilsamhället. Sverigedemokraterna välkomnar att förslag på området läggs fram på riksdagens bord, men vi ser samtidigt att betydligt mer behöver göras för att komma till rätta med problem som finns än vad som föreslogs i propositionen. Det är problematiskt att socialdemokratiskt ledda regeringar, trots att man nyligen styrde Sverige under två hela mandatperioder i rad, inte lyckades prestera mer vad gäller förslag om demokrativillkor samt andra skarpa åtgärder som syftar till att förhindra att statsbidrag går till islamism och annan extremism.

En fråga som de tidigare socialdemokratiskt ledda regeringarna inte heller adresserade är hur man ska hantera fall där organisationer som har mottagit statsbidrag inte längre bedöms uppfylla de demokrativillkor som finns, vilket redan har skett på sina håll med de demokrativillkor som finns i dag och som vi lär få se mer av om det på riktigt införs nya skarpare och enhetliga demokrativillkor som berör hela civilsamhällespolitiken. Om statsbidrag under lång tid har delats ut till aktörer som inte längre bedöms bedriva en verksamhet i enlighet med den svenska demokratin bör regeringen verka för

att utreda konsekvenserna av att dessa bidrag, potentiellt mycket stora ekonomiska belopp, har gått in i dessa organisationer. Detta är ett krav för att den svenska civilsamhällespolitiken ska kunna tas på allvar.

En viktig fråga att adressera när det gäller offentligfinansierat stöd till civilsamhället gäller det stöd till extremism som utgår från kommuner och regioner. Sverigedemokraterna menar att det kommunala självstyret är viktigt att värna, men det bör motverkas att sådant stöd genom den kommunala och regionala nivån delas ut till krafter som på statlig nivå har bedömts bidra till islamism, radikaliserings, våldsbejakande extremism och liknande. Det finns en orimlighet som behöver adresseras när det i Sverige i dagsläget är möjligt att exempelvis en islamistkopplad organisation kan frodas genom att fortsätta att motta offentligfinansierat stöd via kommuner och regioner även om samma organisation har nekats statsbidrag med hänvisning till islamism och att man inte uppfyller statliga demokrativillkor. Säpo har bland annat i sitt remissvar till *Demokrativillkor för bidrag till civilsamhället* (SOU 2019:35) konstaterat just att inte bara staten utan även kommuner delar ut offentligfinansierat stöd till organisationer med kopplingar till extremistmiljöer, och Säpo har vidare konstaterat att detta bidrar till ökad radikaliserings och våldsbejakande miljöers tillväxt. Den tidigare socialdemokratiska regeringen gick inte till botten med problemet när man endast utredde förslag om ett slags ”stöd-funktion” för att ge kommuner råd på området. Sverigedemokraterna anser att regeringen bör verka för att återkomma till riksdagen med förslag på hur det kan motverkas att organisationer kan erhålla offentligfinansierat stöd genom kommuner och regioner om det på statlig nivå har bedömts att dessa organisationer inte bör få erhålla statsbidrag med hänvisning till extremism. Det är en fråga som går bortom civilsamhällespolitiken och i förlängningen handlar om rikets säkerhet.

Tillbakadragen proposition

Propositionen om demokrativillkor vid statsbidrag till civilsamhället som lades fram på riksdagens bord under sommaren 2022 av den tidigare socialdemokratiska regeringen blev sedan regeringen Kristerssons ansvar efter att den tillträdde. I stället för att propositionen behandlades och beslutades om av riksdagen, så valde nuvarande regering att dra tillbaka den med hänvisning till diverse brister. Sverigedemokraterna motsatte sig nödvändigtvis inte ett tillbakadragande av den aktuella propositionen. Dras den tillbaka är det för oss dock viktigt att syftet är att återkomma till riksdagen med ännu skarpare och mer heltäckande förslag.

När det med anledning av propositionens tillbakadragande kommer att dra ut på tiden ytterligare innan riksdagen kan besluta om ny lagstiftning avseende demokrativillkor vid statsbidrag till civilsamhället, så bör regeringen fram till dess verka för att använda sig av de verktyg man har till sitt förfogande för att skyndsamt genomföra åtstramningar som förhindrar att statsbidrag går till extremism. Sverigedemokraterna menar att regeringen redan nu bör verka för att införa skärpta och enhetliga demokrativillkor vad gäller de statsbidrag som styrs av förordningar. Det borde vara görbart, för att åtminstone tillfälligt se till att det finns en skarpare lösning på plats till dess att en ny proposition läggs fram på området.

Muslimska brödrskapet i Sverige

I det svenska civilsamhället återfinns aktörer som kopplas samman med det islamistiska Muslimska brödrskapet (MB). Brödrskapets framfart i Sverige är av särskild betydelse att adressera politiskt. Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) har i närtid uppmärksammat MB i studier – en granskning som är efterlängtdad och välbehövlig. MB har funnits i Sverige sedan 1970-talet och organisationen är dessvärre i stabil tillväxt. Organisationen är inte bara aktiv i det svenska samhället utan i Europa i stort, där den främst har etablerat sig genom olika organisationer som går under andra namn men som kan kopplas samman med MB. Det finns tecken på att även politiska företrädare i europeiska länder kan kopplas samman med MB. Organisationens mål i Europa baseras huvudsakligen på att tilltala muslimer som grupp snarare än majoritets-samhället, som är fallet i MB-aktivisternas ursprungsländer. Man strävar på lång sikt efter att bygga en islamisk stat, en utveckling som sker gradvis och delvis genom en viss form av anpassning till det europeiska värdsamhället.

Flera europeiska länder granskar och bevakar MB och dess europeiska gren. Ett exempel är en rapport som premiärminister David Cameron beställde 2014 för att öka den brittiska regeringens förståelse av MB och dess sammankoppling med extremism.¹ MB:s svenska gren är dock inte lika väldokumenterad. Att förstå hur rörelsen arbetar utan tillräcklig kunskap är särskilt svårt på grund av att MB har en dold struktur för utomstående. MB kan beskrivas som ett andligt brödrskap med ett globalt nätverk snarare än en renodlad organisation. Detta har medfört en låg kunskapsnivå i ämnet, vilket också inneburit att MB:s olika grenar har lyckats etablera sig väl i Sverige. Tydligaste tecknet på dess etablering i Sverige var möjligen när föreningen Islamiska Förbundet i Sverige (IFiS), som har sitt säte i Stockholms moské vid Medborgarplatsen, etablerades i mitten av 1990-talet. IFiS koppling till MB framgår bland annat av att IFiS i sina stadgar och policydokument har angett en direkt koppling till Federation of Islamic Organisations in Europe (FIOE), en organisation som forskare som studerar MB i Europa kopplar till MB:s övergripande organisatoriska struktur på makronivå.² IFiS verkar vidare efter samma grundläggande mönster som MB i Egypten har gjort under flera år, enligt Aje Carlbon, docent vid Malmö universitet.³ MB:s etablering i Sverige är relativt okänd och bör kartläggas närmare.

Statliga aktörer som Myndigheten för stöd till trossamfund (SST), Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor (MUCF), Folkbildningsrådet, Sida och Allmänna arvsfonden har på olika sätt bidragit med ekonomiskt stöd till organisationer inom MB:s nätverk, men även kommuner är skyldiga till detsamma. Särskilt två organisationer inom MB:s nätverk, biståndsorganisationen Islamic Relief (IR) och studieförbundet Ibn Rushd (SIR), har varit betydande bidragstagare, men även den numera avvecklade organisationen Sveriges Unga Muslimer (SUM) är värd att notera.

Det finns tydliga kopplingar mellan organisationer inom MB:s nätverk i Sverige och än mer extrema islamistgrupper såväl inom som utanför Sveriges gränser. Inte minst SUM omfattade föreningar som har en salafistisk tolkning av islam, där ett antal medlemmar till och med deltagit i jihad efter att ha anslutit sig till terrorklassade organisationer. SUM var direkt eller indirekt påverkade av MB:s ideologi och har i likhet med övriga organisationer inom MB:s nätverk i Sverige ofta blivit tillfrågade i

¹ <https://www.gov.uk/government/publications/muslim-brotherhood-review-main-findings>.

² <https://www.msb.se/RibData/Filer/pdf/28456.pdf>.

³ <https://www.svd.se/kontroversiell-islamism-sprids-i-sverige>.

media när det gäller frågor som rör muslimer i Sverige. MUCF har tidigare fattat beslut om att avslå ansökningar om statsbidrag som SUM inlämnat med hänvisning till en rad kopplingar till våldsbejakande islamistiska miljöer. Det har likaså visat sig att pengar som donerats till MB sedan hamnat hos terrororganisationer i andra länder, bland annat genom IR. Flera av MB:s olika grenar är terrorklassade av ett antal länder. Det råder inget tvivel om att rörelsen sedan länge har suspekta inslag, men för att tydligare se dessa samband behöver MB:s kopplingar till terrorism granskas på ett opartiskt och professionellt sätt. MB-kopplade SIR driver en lång rad olika studiecirkel i lokaler knutna till diverse olika muslimska organisationer i Sverige. På detta sätt lyckas de få bidrag för studieverksamhet som ofta rör utbildning i islam eller islamofobi. SIR arbetar på detta sätt aktivt med att öka MB:s inflytande i samhället samtidigt som man försvårar insyn i den egna verksamheten.

Utan att många förstår allvaret bidrar Sverige med offentligfinansierat stöd till MB:s huvudsakliga mål att bygga en parallell islamisk sektor i Sverige som grundar sig på en form av islamistisk identitetspolitik. De önskar skapa ett parallellt muslimskt civilsamhälle med en etablering av olika institutioner som skolor, vårdinrättningar, kulturcentra eller moskéer. Nätverket ägnar mycket tid åt att förhindra att muslimer i Sverige exponeras för mycket för västerländska normer och värderingar, varför de gynnas av en viss form av segregation i samhället. Detta är naturligtvis ingenting som gynnar svenska skattebetalare; alla former av offentligfinansierat stöd till grupper som ingår i MB:s nätverk behöver stoppas. Regeringen bör även verka för att utreda konsekvenserna av att organisationer som ingår i nätverket kring Muslimska brödrskapet redan har fått ta del av offentligfinansierat stöd.

Inkonsekvent utdelning av statsbidrag

I Sverige finns en inkonsekvens sett till de bedömningar som görs av olika statliga aktörer som beslutar om vilka organisationer som tilldelas statsbidrag. Jämförs Folkbildningsrådets utdelning av statsbidrag med Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor (MUCF), så framgår den nämnda inkonsekvensen med tydlighet.

Under 2018 beslutade MUCF att avslå ansökan om statsbidrag från den numera avvecklade organisationen Sveriges Unga Muslimer (SUM) för att man på olika sätt bedrev en verksamhet i strid med demokratins idéer. MUCF har dessutom återkrävt bidrag som har betalats ut till SUM. MUCF har därefter i en domstolsprocess fått rätt mot SUM i den aktuella frågan, och även kammarrätten i Stockholm kom fram till att SUM:s verksamhet inte sker i enlighet med demokratins idéer. SUM har varit en medlemsorganisation i det muslimska studieförbundet Ibn Rushd (SIR) som i sin tur har erhållit mångmiljonbelopp i statsbidrag varje år via Folkbildningsrådet; detta erhöLL man såväl före som efter det att SUM nekades fortsatta statsbidrag. Folkbildningsrådet menar att SIR lever upp till statens syfte med statsbidraget till folkbildningen om att stärka och utveckla demokratin, trots studieförbundets väl belagda kopplingar till det islamistiska Muslimska brödrskapet och trots att SIR under lång tid hade SUM som medlemsorganisation såväl före som efter det att SUM bedömdes bedriva en verksamhet i strid med demokratins idéer. Efter kammarrättsdomen begärde SUM utträde som medlemsorganisation i SIR, vilket beviljades först vid SIR:s förbundsstämma 2021.

Det är principiellt inte rimligt att en organisation med myndighetsuppdrag likt Folkbildningsrådet utbetalar statsbidrag till en organisation som har medlemsorganisationer som av en annan myndighet och av domstol har bedömts bedriva verksamhet som

inte är förenlig med demokratins idéer. Regeringen bör verka för att återkomma med förslag till riksdagen för att denna inkonsekvens och dubbelhet tydligt ska kunna motverkas framöver.

Under juni 2019 överlämnade Demokrativillkorsutredningen betänkandet *Demokrativillkor för bidrag till civilsamhället* (SOU 2019:35) till regeringen. Betänkandet innehåller en rad förslag som exempelvis skulle kunna bidra till att skapa en mer konsekvent och enhetlig politik i Sverige gällande utdelning av statsbidrag. Utredningens betänkande är omfattande och innehåller många skarpa förslag. Det är av stor vikt för legitimiteten och trovärdigheten för den svenska civilsamhällespolitiken att utdelningen av statsbidrag blir mer konsekvent än i dagsläget.

Organisationer som underlättar illegala invandrares vistelse i Sverige

I den svenska civilsamhällespolitiken förekommer det att offentligfinansierat stöd delas ut till organisationer som medvetet gynnar illegala invandrares vistelse i Sverige. Det är inte rimligt att staten å ena sidan har myndigheter som ska verka för att utlänningar utan rätt att vistas i Sverige ska lämna landet, samtidigt som staten å andra sidan har andra myndigheter som finansierar organisationer som skapar incitament för och underlättar illegala invandrares uppehåll i landet. Det är av samma skäl inte heller rimligt att stöd från kommunal och regional nivå utgår till denna typ av organisationer. En sådan bakvänd politik underminerar polisens och andra myndigheters verksamhet. Det är att stötta myndighetstrots, vilket Sverigedemokraterna ser som helt oacceptabelt.

Frågan om statligt stöd till den aktuella typen av organisationer blev omdebatterad exempelvis under maj 2020. Den dåvarande regeringen kommunicerade då ut i samband med en presskonferens att man ville satsa mångmiljonbelopp på civilsamhället för att hjälpa människor under coronakrisen, varav man hade illegala invandrare som en uttalad målgrupp för satsningen. Regeringen bör verka för att organisationer i civilsamhället som skapar incitament för och underlättar illegala invandrares vistelse i Sverige inte ska kunna erhålla offentligfinansierat stöd.

Etniska invandrarorganisationer

I dagens Sverige som är kraftigt präglad av segregation, parallella samhällsstrukturer och slitningar till följd av en oerhört ansvarslös migrationspolitik riskerar offentligfinansierat stöd till etniska invandrarorganisationer att underblåsa och förvärra de mycket allvarliga problem som redan finns. Statsbidraget till organisationer bildade på etnisk grund delas ut av Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor (MUCF) – det är ett bidrag vars existens Sverigedemokraterna länge har ställt sig kritiska till. Årligen handlar det om tiotals miljoner kronor som genom myndigheten går till olika etniska invandrarorganisationer, varav många kan kopplas till invandrargrupper i vilka många personer står utanför det svenska samhället sett till bland annat omfattande arbetslöshet med mera. För att som organisation ens vara aktuell för bidraget är det ett krav att organisationen till övervägande del har medlemmar med utländsk bakgrund.

Även bidragsformer som styrs av andra förordningar och regler går i flera fall i praktiken till etniska invandrarorganisationer på ett sätt som riskerar att få samma negativa effekt som statsbidraget till organisationer bildade på etnisk grund.

Statsbidraget till barn- och ungdomsorganisationer, som även det delas ut av MUCF, är ett exempel på ett bidrag som har många etniska invandrarorganisationer som mottagare i praktiken, även om bidragets syfte i grunden är ett annat. Flera av de organisationer som mottar bidraget har precis som gällande statsbidraget till organisationer bildade på etnisk grund koppling till invandrargrupper i vilka många personer står utanför det svenska samhället på avgörande sätt. Det ska dock understrykas att många organisationer som mottar statsbidraget till barn- och ungdomsorganisationer inte har en etnisk inriktning. Sverigedemokraterna är således inte kritiska till detta statsbidrags existens i sin helhet. Statsbidraget till organisationer bildade på etnisk grund vill Sverigedemokraterna dock snarast avveckla och vi vill även förhindra att andra former av statsbidrag går till motsvarande typer av etniska invandrarorganisationer.

Organisationer med vithet på agendan

I det svenska civilsamhället återfinns organisationer med ett slags öppen vänsterradikal agenda som fokuserar på "vithet", men som mottar bidrag från staten genom svenska myndigheter. Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor (MUCF) är ett exempel på en myndighet som har i uppdrag att arbeta mot rasism och diskriminering men som ändå delar ut bidrag till organisationer som framhårdar i fråga om saker som att grupper av en viss härkomst per definition är privilegierade och inte ens kan drabbas av rasism.

Ett tydligt exempel på en medialt upplyft organisation av det aktuella slaget som under årtal har erhållit stöd från olika statliga aktörer, inklusive MUCF, är Teskedsorden. Organisationen, som dock gick i konkurs under 2021, var en aktör med en vänsterradikal agenda som fokuserade mycket på vithet, vilket man var öppen med på sina olika plattformar. Organisationen framhävde olika teorier kring vitt privilegium, vit skörhet, att rasism mot vita människor inte finns i Sverige samt att man som vit människa blir bemött bättre i alla delar av samhället i jämförelse med en icke-vit person. Viktigt att påpeka är att det även finns andra organisationer med liknande inriktning som erhåller bidrag i dagsläget och som kan tas som exempel i sammanhanget, så problemet är betydligt bredare än att det handlar om en enskild organisation.

Att det ser ut på det här sättet trots berörda myndigheters arbete mot rasism och diskriminering ger en bild av att det aktuella arbetet inte omfattar personer och grupper av en viss härkomst. Detta faktum riskerar att underminera sammanhållningen mellan olika grupper i samhället, när myndigheter delar ut bidrag till organisationer för att de ska propagera för att vissa personer i kraft av sin härkomst inte kan utsättas för rasism och för att dessa är privilegierade på bekostnad av personer av en annan härkomst. Organisationer med denna typ av skuldbeläggande av människor baserat på härkomst hade knappast fått statligt stöd om de inte hade haft en sådan politisk inriktning som är fallet. Sverigedemokraterna anser att alla olika former av rasism och diskriminering måste behandlas likvärdigt i statliga myndigheters ögon, och politiken behöver agera i den riktningen.

Kriminella element och civilsamhällespolitiken

Ett problem i den svenska civilsamhällespolitiken som tydligare har hamnat på den politiska dagordningen på senare år gäller hur kriminella element utnyttjar offentlig-

finansierat stöd avsett för aktörer i det svenska civilsamhället. Polisen har påtalat risken för att ideella föreningar och stiftelser används för att tvätta pengar från kriminell verksamhet eller för att stjäla pengar från den svenska välfärden, och i slutet av 2020 gick man ut och varnade för att det saknas kontroll över inflödet till föreningslivet i de så kallade utsatta områdena i Sverige. I samband med den mediala rapporteringen framhölls att det då fanns omkring 1 000 ideella föreningar bara i invandrantäta Södra Järva i Stockholmsområdet, varav många av dessa föreningar bedömdes ha en högst oklar verksamhet. Det framkom under hösten 2020 vidare att organiserad brottslighet var inblandad i verksamhet som kunde kopplas till statsbidragsberättigade studieförbunds verksamhet i just Järvaområdet, vilket blev en central del i den då omfattande samhällsdebatten kring fusk och bedrägerier kopplat till statsbidraget till folkbildningen. Detta ledde i sin tur fram till att diverse åtgärder vidtogs i syfte att stävja fusket inom folkbildningen. Problemet är dock bredare än att det enbart kan kopplas till folkbildningens verksamhet – det behöver ageras mot kriminella element inom ramen för hela den svenska civilsamhällespolitiken.

Att bekämpa organiserad brottslighet, klankriminella och liknande aktörer som dessvärre har fått växa sig starka i dagens Sverige är givetvis i första hand en uppgift för rättsväsendet, men med tanke på hur illa läget är i Sverige behöver hela samhällsapparatens mobiliseras. Bevisligen har organiserad brottslighet i Sverige försökt utnyttja resurser i ideella föreningar för egen vinning. Det är således viktigt att myndigheter och andra organ som delar ut statsbidrag till organisationer i civilsamhället ges de resurser och den kompetens som behövs för att försäkra sig om att inga statsbidrag eller offentliga resurser för övrigt hamnar i händerna på organiserad brottslighet, klankriminella eller liknande aktörer. Sverigedemokraterna vill se en civilsamhällespolitik som ligger steget före och förhindrar att statsbidrag hamnar i händerna på brottslingarna.

Jonas Andersson (SD)

Bo Broman (SD)

Angelika Bengtsson (SD)

Runar Filper (SD)

Leonid Yurkovskiy (SD)